

Petnajstletnica „Nove Dobe“

CELJE, 30. decembra.

Z današnjo številko zaključuje »Nova Doba« svoj 15. letnik.

Za razvoj naše nacionalne ideje zelo pomembni in zaslužni predhodniki lista so bili »Domovina«, »Narodni Dnevnik« in »Narodni List«. Prva dva sta prenehala izhajati že nekaj časa pred vojno, »Narodni List« pa je moral ustaviti svoje plodonosno delovanje, ko je izbruhnila svetovna vojna. Od takrat do prevrata smo bili napredni Slovenci na bivšem Spodnjem Štajerskem brez lastnega glasila. Ob prevratu je pričel v Celju izhajati »Glasnik Narodnega sveta«, njemu pa je z Novim letom 1919, sledila prva številka »Nove Dobe«, ki se je že od vsega početka postavila odločno na branik jugoslovenske nacionalne ideje. List se je hitro razširil in je začel krepko sodelovati pri razčiščevanju in konsolidaciji naših javnih prilik, vedno strogo varujoč svoje nacionalno stališče. »Nova Doba« posveča našim nacionalnim, političnim, kulturnim in gospodarskim vprašanjem in pojavom ves čas od svoje ustanovitve vso pozornost. Delo, ki ga je naš list v dosedanjih 15 letih opravil, je zelo veliko, smotreno in pomembno. Redakcijsko vodstvo lista so v tem ča-

su izvrševali uredniki gg. Vekoslav Spindler, Edvard Šimnic, Rado Pečnik, Vinko Gaberc, pokojni Janko Lešničar in od l. 1929. dalje zopet urednik Rado Pečnik. Če bi hoteli navesti vse marljive zunanje sodelnike in prijatelje lista, pa bi nam zmanjkalo prostora. Vsi ti so z nami vred pomagali graditi, vzdrževati in širiti naš list med narod.

O važnosti »Nove Dobe« za naše prilike nam menda ni treba še posebej razpravljati. Eno razveseljivo dejstvo pa moramo vendarle poudariti: »Nova Doba« kljub gospodarski krizi ni nazadovala, nasprotno, število njenih naročnikov in inserentov stalno narašča!

Ob petnajstletnici je naša iskrena želja, da bi vstopili v krog naših naročnikov še mnogi naši prijatelji v mestu in na deželi, ki doslej niso bili naročniki našega lista. Čim več bomo imeli prijateljev in naročnikov, tem lažje bomo list izpopolnili, razširili in krili velike stroške, ki se združeni z izdajanjem vsakega javnega glasila.

Z zadovoljstvom zremo v preteklih 15 let — s trdno voljo, pogumom in čisto jugoslovensko mislijo stopamo v lepšo bodočnost.

Zborovanje pododbora Zveze županov v Celju

V sredo 27. t. m. od 10. do 13. so zborovali v dvorani Obrtnega doma v Celju župani in zastopniki občin celjskega sreza. Zborovanja so se udeležili zastopniki skoro vseh občin ter poslanec celjskega sreza gosp. Ivan Prekoršek, sreski podnačelnik g. A. Svetina in sreski veterinar g. M. Šribar.

Referent banske uprave g. Gorkič je izčrpno obrazložil vprašanje likvidacije komasiranih občin in ureditve razmerja z občinskimi uslužbenci ter dal navodila za sestavljanje občinskih proračunov in obračunov. O posameznih točkah se je razvila živahna debata in ponovno je bila izrečena želja in nujna potreba po regulaciji Savinje in pritokov. Na pobudo narodnega poslanca gosp. Ivana Prekorška so župani sklenili skrbeti za to, da se v občinskih

ske proračune vnese postavka »prispevek k fondu za regulacijo Savinje in pritokov.« Sreski veterinar g. Šribar je poročal o stanju živinoreje v celjskem srezu, o živalskih kužnih boleznih, o cepivu proti tem boleznim in o delu sreskega kmetijskega odbora.

V stvarni debati je bil grajan način izplačevanja občinskih doklad po davčni upravi, vsled česar pridejo občine često v težek položaj, da ne morejo izplačati v proračunu določenih zneskov oziroma izvesti onih del, ki so bila v proračunu predvidena. Tudi določilo oprostitev davkov davčnih zavezancev z devetimi otroki je bilo podvrženo kritiki in je bilo sklenjeno, da se predloži za devna resolucija. Zborovanje je vodil predsednik pododbora župan g. Vinko Kukovec.

Sreska konferenca JNS v Laškem

LAŠKO, 30. decembra.

V petek 29. t. m. se je vršil v mali dvorani Sokolskega doma v Laškem širši sestanek JNS za laški srez. Predsednik sreske organizacije župan g. dr. Roš je podal obširno poročilo o gospodarskih, političnih in organizacijskih prilikah v srezu. Njegovemu poročilu je sledila obširna in temeljita debata, ki je pokazala tisto iskreno in zdravo solidarnost, na kateri mora temeljiti vse nacionalno politično delo. Sreske konference se je udeležil v imenu

banovinskega sekretarijata iz Ljubljane g. Parcer, ki je razpravljal o organizacijskih vprašanjih.

Narodni poslanec g. Ivan Prekoršek iz Celča je podal obširno politično poročilo, ki je izzvenelo ob močnem pritrujevanju vseh delegatov sreza, da je treba delo vsestransko poglobiti in razčistiti gotove pojave, ki ovirajo zdrav razmah naše ideje.

Po trinpolurni stvarni debati, ki je v vseh vprašanjih dovela do jasnih sklepov, je predsednik g. dr. Roš zaključil lepo uspelo zborovanje.

I. Splošna določila.

Prednost pri prejemanju štipendij imajo v vsakem primeru taki marljivi potrebni prosilci, ki so s pokojnim gospodom Antonom Kolencem, veletrgovcem v Celju v sorodstvu ali svaštvo, za njimi domačini iz gornjegrajskega sreza, sicer pa Slovenci sploh, ne glede na spol.

2. Za posamezne štipendije ni do-

ločena gotova vsota. Kuratorij določa po vsakokratnih razmerah in po stanju dohodkov iz glavnične imovine višino posameznih naklonitev in osebe štipendistov. Dijaštvo se opozarja, da naj vlagajo prošnje samo najpotrebnejši in najvrednejši, ker bo kuratorij v tekočem šolskem letu oddal bistveno manjše število štipendij, nego v prejšnjih letih.

II. Posebne določbe glede ustanov za dijake visokih šol

Ustanova je namenjena dijakom visokih šol, kakor univerze, tehnike, visokih trgovskih šol, umetniških akademij in dr. ne glede na to, ali so v tuzemstvu ali v inozemstvu.

III. Posebne določbe glede ustanov za dijake srednjih šol

Ta ustanova je namenjena dijakom gimnazije, trgovske šole, meščanske šole ali drugih srednjih šol v Celju. Sorodnikom gospoda Antona Kolenca pa se smejo te ustanove podeljevati tudi na takih šolah izven Celja.

IV. Predpisi glede prošenj

1. Prošnje naj se vložijo izključno pismeno na naslov: »Kuratorij ustanov trgovca Antona Kolenca v roke predsednika dr. Ernesta Kalana, advokata v Celju«.

do 15. januarja 1934.

Visokošolci morejo vlagati prošnje izključno le na od kuratorija tiskanem formularju, katerega dobe proti vpošiljatvi gotovih stroškov, to je 1 Din za tiskovino in poštino pri podpisnem kuratoriju. Akademski društva lahko naročijo več izvodov za svoje člane skupno, v katerem slučaju so stroški nižji.

2. Srednješolci vložijo navadne prošnje brez takega formularja.

3. Prošnjam je treba priložiti zadnje spričevalo o izpitu, kolokvijih itd., pri prosilcih, ki se sklicujejo na sorodstvo ali svaštvo z zapustnikom ali na to, da so doma iz gornjegraj-

skega sreza, pa tudi listine, s katerimi dokažejo te svoje trditve (krstni list), rodbinski izkaz, potrdilo župnega ali občinskega urada itd. Vsem prošnjam je priložiti uradno listino o premoženjskih razmerah (ubožno spričevalo). To mora vsebovati točne podatke o premoženjskih razmerah prosičevih in njegovih staršev (pri uradnikih torej navedbo skupine, kategorije in plače), eventualnega premoženja ali drugih dohodkov, število otrok, pri posestnikih obseg posestva razporedjeno po njivah, travnikih, gozdovih itd., število živine, višino davkov, dolgov, sploh vse okoliščine, ki so važne za presojo imovinskega stanja. Vpoštevale se bodo izključno le prošnje, ki vsebujejo vse te podatke točno in izčrpno in katerim so priloženi izkazi in listine v smislu gornjih zahtev. Vse druge prošnje se bodo zavrgle brez obravnavanja. Pripustne so samo pismene prošnje. Osebna intervencija je brezpogojno izključena.

4. Prosilci, ki že uživajo kako ustanovo, podporo ali pomoč, ki imajo stanovanje ali hrano bodisi pri sorodnikih, bodisi v kakem kolegiju, zavodu ali domu itd., morajo to v prošnji navesti in natančno razložiti obseg podpore, oziroma dajatve in ali je brezplačna, ali pa morajo za njo kaj plačevati. Prošnjiki, ki zatajijo kakršnokoli denarno ali naravno podporo, katero že uživajo od koderkoli, se bodo brezpogojno zavrnili, četudi bi bili še tako potrebni.

5. Srednješolci, ki se ne poslužujejo tiskanega formularja, morajo napisati prošnje na celo polo. V vsaki prošnji je navesti naslov, na katerega naj se vrnejo dokumenti in pošljejo obvestila. Tudi je navesti v prošnji, kam je prosilec pristojen. Prošnje, poslana po pošti, morajo biti zadostno frankirane.

Kuratorij ustanov trgovca
Antona Kolenca
Dr. Ernest Kalan
predsednik

Povsod
zapažena...

Njej veljajo občudovalni
pogledi, a pred vsem
njeni fini nežni polti.
Ona pozna pravo nego-
vanje: Elida Creme de
chaque heure. Takoj po
uporabi napravi Elida
Creme de chaque heure
kožo zamolklo in mehko
— daje ji ob vsakem času
živo rožnato svežost.

ELIDA
CREME

de chaque heure

DOMAČE VESTI

MNOGO SREČE IN VESELJA V NOVEM LETU

želita vsem cenj. naročnikom, čitateljem, inserentom in sotrudnikom redakcija in uprava »Nove Dobe«

PRIHODNJA ŠTEVILKA »NOVE DOBE« izide v sredo 3. januarja popoldne.

DANAŠNJI ŠTEVILKI je priložen **KOLENDAR »NOVE DOBE«** za leto 1934. Za naročnike, ki prejema list po pošti, smo priložili tudi **POŠTNE POLOŽNICE**, s katerimi naj nam blagovolijo čimprej nakazati zaostalo naročnino in pa naročnino vsaj za en mesec naprej.

d Kralj in kraljica na Bledu. V sredo 27. t. m. opoldne sta se Nj. Vel. kralj in kraljica s spremstvom odpeljala iz Zagreba na Bled, da se udeležita lova v dvornem lovišču okrog Kamniške Bistrice.

d Novoletno voščilo gasilcem. Vsem župnim, četnim in nadzornim odborom, kakor tudi celotnemu članstvu Gasilske zajednice dravske banovine želi prav srečno novo leto s prijaznim povabilom na nadaljno složno in vztrajno delo v procvit naše velike in mogočne človekoljubne organizacije starešina Josip Turk.

d Luksuzni davek za izgotovljene obleke. Glede luksuznega davka na izgotovljene obleke je izdalo finančno ministrstvo naslednjo rešitev: Ako izdelujejo krojači obleke iz luksuznemu davku podvrženega blaga za stranke odnosno naročnike, ki so obenem potrošniki, torej za osebe, ki bodo nosile obleko same, potem ta obleka ni podvržena luksuznemu davku. Ako pa je naročnik trgovec, ki daje materijal krojaču le v svrhu konfekcioniranja in to konfekcijo naprej prodaja, je obleka iz luksuznega blaga podvržena luksuznemu davku, od katerega se odbije iznos davka, ki je bil že plačan za porabljeni materijal.

d Dve smrti. V petek 29. t. m. je umrl v Žalcu v 60. letu starosti znani sodavičar g. Ivan Naraks st. Pokojnik je bil delaven mož, kremenit značaj in zaveden narodnjak. Pogreb bo v nedeljo 31. t. m. ob 15. iz hiše žalosti v Žalcu na tamkajšnje pokopališče. V zavetišču sv. Jožefa v Ljubljani je umrla v četrtek 28. t. m. v visoki starosti 83 let ga. Reza Voglarjeva, posestnica v Leskovcu pri Krškem in mati šolskega upravitelja g. Franca Voglarja v Celju. Blaga pokojnica bo prepeljana v Leskovec pri Krškem, kjer bo pogreb v nedeljo 31. t. m. ob 11. Pokojnima bodi ohranjen trajen spomin, preostalim naše iskreno sožalje!

d Državne obveznice za likvidacijo agrarnih odnošajev v Dalmaciji. Oddelek za državne dolgove in državne

kredite pri ministrstvu financ objavlja: »Na temelju čl. 43., 44. in 50. zakona o likvidaciji agrarnih odnošajev na področju bivše Dalmacije so izdane za izplačilo prisojenih odškodnin preko 500 Din 6% državne obveznice za likvidacijo agrarnih odnošajev na področju bivše Dalmacije v nominalnem znesku 400.000.000 Din. Te obveznice se bodo dale te dni v obtok, vendar njihov znesek v tem letu ne bo večji od 10.000.000 Din. Obveznice se glase na prinositelja in donajajo 6% letne obresti. Tem obveznicam so z zakonom priznane iste ugodnosti, ki jih uživajo tudi druge državne obveznice, in se morejo kupovati za pupilarne mase, za polaganje kavcij, za nalaganje fondov (skladov), ustanov in depozitov javnih blagajnikov. Obveznice so izdane po nominalnih 500, 1.000 in 5.000 Din. Ton (osnovna barva) obveznic po 500 Din nom. je modre barve, okvir in tekst njihov pa sta temno modre barve, ton obveznic po 1.000 Din nom. je iste barve, njihov okvir in tekst rjave barve, ton obveznic po 5.000 Din nom. pa je sive barve, dočim sta okvir in tekst rjava.

d Revija Cinema. Januarska številka znane zagrebske ilustrirane »Revija Cinema« je ravnokar izšla s pestro, zanimivo vsebino in mnogimi lepimi ilustracijami. »Revija Cinema«, ki jo vsakomur toplo priporočamo, izhaja vsakega prvega v mesecu, stane četrtletno 20 Din in se naroča pri upravi v Zagrebu, Gunduličeva ulica 2.

Celje in okolica

c Javna bolnica v Celju — bolnica I. reda. Minister socialne politike in narodnega zdravja je z odlokom z dne 8. novembra 1933. izdal rešenje, da se v bolnici v Celju more pridobiti zdravniška specializacija. Bolnica razpolaga danes s 385 bolniškimimi posteljami ter 4 moderno urejenimi oddelki. Povprečni dnevni stavež bolnikov znaša 300. Letos je bilo oskrbovanih v bolnici nad 6000 bolnikov. Vseh nameščenecv zdravnikov, uradnikov ter bolničarskega in režijskega osebja je 90, od teh 33 usmiljenk. Zavod je v 15 letih, odkar je prešel od prejšnje štajerske deželne uprave v jugoslovensko državno in sedaj banovinsko upravo, v vsakem pogledu napredoval in se izpopolnil. To je uvaževalo tudi ministrstvo socialne politike in narodnega zdravja, ki je dalo bolnici v Celju pravico zdravniške specializacije, ki pripada samo velikim zdravstvenim zavodom v državi.

Za smučarje:

sukno, loden, trikot v temno modri in rjavi barvi se dobi poceni pri trvdki FRANC DOBOVIČNIK, manufakturna trgovina, Celje.

SILVIJ HRUST:

Moje dogodivščine

49. Namesto nekrologa

Svoje ga življenja pot sem pričel 19. januarja 1859 pri Sv. Bricu v škalski fari pri Šoštanju. Na mari-borskem učiteljskem sem maturiral 1879 in bil takoj nameščen kot začasní šolski vodja v Razboru v laškem sodnem okraju s plačo 420 forintov na leto. Na tej šoli enorzrednici sem 45 let žel lepe uspehe in dajal temeljno izobrazbo dobremu kmečkemu narodu, pa tudi nekaterim, ki so se pozneje odlično uveljavili v javnosti. Moja deviza je bila: »En Bog, en papež, en vladar, pa tudi en sam učitelj v Razboru.« Učno metodo sem imel svojo. Kot učitelj sem storil mnogo več nego samo dolžnost. O tem pričajo mnogi pohvalni dekreti. Izvoljen sem bil za častnega občana občin Loke, Jurkloštra in Zabukovja ter za častnega člana Posavskega planinskega društva. Ves sem živel sredi ljudstva in ž njim, razumevajoč ga in razumljen.

Postavil sem novo šolsko poslopje za 6100 fl. Na Lisc sem s pomoč-

jo 400 fl. nabranih prispevkov zgradil 1902 planinsko kočo. Oženil sem se 1881. l. 22 let star s 3 leta mlajšo Tonko Brečkovo.

Gojil sem vzoren šolski vrt. Bližnjo in daljnjo okolico sem zalagal s potrebnim sadnim drevjem in žlahtno trto. Veliko veselja in dela sem imel z lastnim posestvom, ki sem ga kupil. Bil sem funkcionar v učiteljski organizaciji, ponovno njen delegat mnogo let poročeval o šolskih vrtovih na uradnih konferencah. Polnih 37 let sem bil zakupnik občinskega lova občin Loke, Jurkloštra in Zabukovja.

Upokojen sem bil 1924. l. z dekretom, ki mi izreka zahvalo za plodno delo v šoli in izven nje. Leta 1931. sem praznoval zlato poroko v Petrovčah v krogu svoje žene, devetih otrok in 7 vnukov. L. 1933. je umrla družica moje zakonske sreče v Vojniku, kjer preživljam večer svojega življenja.

Razpolagal sem z veliko telesno močjo in še zdaj v 75. letu opravljam vsa naporna telesna dela, po 16—20 ur dnevno vzdržim hoje.

Resnica pa je in tudi iz te knjige je bilo razvidno, da sem si marsi-

c Odlikovanje. Z ukazom Nj. Vel. kralja je na predlog prosvetnega ministra odlikovan profesor realne gimnazije v Celju g. Srčeko Brodar z redom sv. Save IV. stopnje. Ugodnemu javnemu delavcu in znanstveniku iskreno čestitamo k odlikovanju!

c Silvestrov večer celjskega Sokola v Celjskem domu bo nudil vsakomur obilo užitka, zabave in smeha. Na sporedu je vrsta zelo pestrih in veselih točk, tako narodni ples članic, prizor iz cirkusa (člani), balet, prav komični enodejanki »Moderna slika« in »Eva«, alegorije i. dr. Kdor hoče z veselim srcem pogledati nazaj na bridko preteklo leto in stopiti s svežo, pogumno voljo v novo leto, naj ne izostane!

c Podpore Celju in celjskemu srezu iz bednostnega sklada. Od bednostnega sklada dravske banovine dobi: za vzdrževanje, preureditve, preložitve in novogradnje cest: celjski srez 250.000 Din, mesto Celje 60.000 Din, za regulacije in melioracije: celjski srez 45.000 Din, za prehrano onemoglih, brezposelnih in njihovih rodbin ter skrb za otroke: celjski srez 8.000 Din, mesto Celje 10.000 Din, za vzdrževanje javne kuhinje in humanitarnih institucij: mesto Celje 8.000 Din.

c Novi rezervni oficirji. Na rojstni dan Nj. Vel. kralja 17. t. m. so bili prevedeni za rezervne oficirje naslednji gg. iz Celja: dr. Miron Bleiweis za sodnega podporočnika, dr. Ivan Podpečan in dr. Karl Herzmann za sanitetna podporočnika, Karol Dorn, Anton Novak in Maks Werk za pehotne podporočnike, Slavko Cijan in Josip Gorjanc pa za nižja vojaška uradnika ekonomske stroke IV. razreda.

c Božičnica na okoliški deški narodni šoli v Celju. Učiteljski zbor okoliške deške narodne šole je tudi letos v zavesti, da ubožna deca prav o božičnih praznikih najbridkeje občuti svoj bedni položaj, pokrenil široko zasnovano dobrodelno akcijo, da bi deci s prispevki premožnejših sfojev naklonil primernih daril ter ji s tem pripravil nekaj božičnega veselja. Požrtvovalnemu sodelovanju članov učiteljske zbornice je uspelo, da so z nabiralnimi polami pridobili znatne zneske v gotovini, a tudi darila v blagu. Pohvalno naj omenimo, da so tudi učenci najvišjega razreda z velikim veseljem nabirali prispevke za božičnico in tako pomagali ubogim bratom. Celokupna vsota nabranih darov z nabiralnimi polami znaša v gotovini 3.600 Din, vrednost podarjenih predmetov pa okrog 800 Din. Za nakup oblek, perila in drugih potrebščin je bilo nabranih 7.850 Din. S priznanjem ugotovljamo, da so tvrdke priznale pri nakupu blaga znatne popuste. Razdeljevanje božičnih daril je bilo v šolski telovadnici pod krasnim božičnim drevsom. Prisrčen je bil nagovor šol. upravitelja g. Voglarja na šolsko de-

Henko

Henko Henko-jeva soda za pranje in isčenje je za namakanje perila neobhodno potrebna. Henko raztopi umazanino ter vam prihrani vso ostalo predpranje. Pazite vedno na naziv in omet z znakom leva.

co, zelo lepo tudi petje in prednašanje učencev. Vse se je zlilo v poetično in vzgojno enotno prireditev. Dobrotniki so šoli omogočili, da je bilo pri božičnici obdarovanih 340 otrok. Ko predlagamo to poročilo javnosti, smatramo za prijetno dolžnost, da izrekamo zahvalo vsem, ki so bodisi z denarnimi prispevki, bodisi z drugimi darovi pripomogli, da smo najbednejšim med nami pomagali. Da je ta dobrodelna akcija tako dobro uspela, gre zahvala tukajšnji državnici krajevni zaščiti, ki je naklonila 2000 Din, celjski okoliški občini (1250 Din), tvrdki Westen (1000 Din) in vsem ostalim darovalcem. Seznam darovalcev, obdarjencev in računni te akcije so v šoli na vpogled. Učiteljskemu zboru, ki je s to božičnico opravil lepo karitativno in vzgojno delo, gre vse priznanje.

c Na božičnici Rdečega križa je bilo 21. t. m. obdarovano zelo veliko število revnih otrok iz mesta in okolice, zlasti pa oni, ki so bili prizadeti ob poplavi. V mali dvorani Celjskega doma je bila zbrana množica mladine, odbor Rdečega križa, starši, učiteljstvo in ljubitelji otrok. Predsednik krajevnega odbora g. dr. Juro Hrašovec je naslovil na mladino tehtne, ljubezni polne besede, zaključene z vzkliki domovini in kraju. Nato je pevski zbor mestne deške narodne šole učinkovito zapel tri slovenske narodne božične pesmi v priredbi E. Adamiča s spremljevanjem klavirja pod vodstvom gosp. C. Preglja. Deklamacijama deklice in dečka je sledilo petje troglasnega zbora obeh mestnih narodnih šol: »Ura je polnoč« v priredbi C. Preglja. Pri obdarovanju otrok je bilo videti, kako velike uspehe je rodilo skrbno delo vodstva krajevnega odbora Rdečega križa v Celju, ki bodo v prid ubožnim slojem Celja in okolice.

c Zaščita dece in mladine v Celju je 22. t. m. v vseh štirih narodnih šolah mesta in okolice z obutvijo, obleko, perilom in še marsičem obdarovala veliko število dece. Tudi to društvo je — pod vodstvom predsednika g. Joška Bizjaka — zbralo sredstva, potrebna za tako obsežen uspeh človekoljubne akcije.

c Rdeči križ v Celju je pri božičnici 21. t. m. obdaril 61 učencev okoliške narodne šole s čevlji, obleko in perilom in s tem pripravil našim revčkom nekaj božičnega veselja. Šolsko upraviteljstvo izreka za to človekoljubno delo najiskrenejšo zahvalo.

c Božične podpore vojnim žrtvam. Krajevni odbor Udruženja vojnih invalidov v Celju je glede na veliko bedo, ki vlada pri večini vojnih žrtv, nakazal za božičnico podporo v jestvinah 14 članom po 100 Din in 50 članom po 50 Din. Upošteval je vse prošnje, ki so bile opremljene s potrdilom občinskega urada, da je prosilec res siromašen in potreben podpore. Razdelitev teh podpor so

omogočili predvsem oblastni odbor in dobrotniki, ki so prispevali dobitke k tomboli, katere čisti donos se porablja za podpore. Ker so podpor deležni le najrevnejši člani v raznih občinah, je krajevni odbor prepričan, da mu bodo pri njegovih prošnjah na tombolske prispevke ostali vsi občinski uradi še dalje naklonjeni.

c Drž. krajevni zaščiti dece in mladine v Celju so naklonili za božičnico: Kr. banska uprava dravske banovine 1000 Din, mestna občina celjska 1500 Din, celjska okoliška občina 2500 Din, celjski denarni zavodi po 500 Din in sicer: Celjska posojilnica, Celjska mestna hranilnica, Hranilnica dravske banovine in Ljudska posojilnica. Navzlic krizi, ki je zajela blage dobrotnike, da se morajo omejiti v svojih izdatkih, so pokazali svoje razumevanje in dobro voljo in nam pomagali, da najrevnejšim med nami pripravimo nekaj božičnega veselja. Odbor izreka blagim dobrotnikom najiskrenejšo zahvalo.

c Osebnostna vest. Sekundarna zdravnik celjske javne bolnice gg. dr. Stane Strnad in dr. Ivan Podpečan sta pred državno komisijo v Zagrebu položila državni zdravniški strokovni izpit.

c Iz državne službe. Gosp. dr. Slavko Osterc, mestni kaplan in katehet v Celju, je imenovan za profesorja verouka na drž. realni gimnaziji v Mariboru.

c Obrtniški ples. Slovensko obrtno društvo v Celju priredi v soboto 6. januarja v dvorani Ljudske posojilnice svoj XVI. obrtniški ples. Ta ples priredi staro celjsko obrtno društvo. Za prvovrstno postrežbo in zabavo je poskrbljeno.

c Mojstrski izpiti v Celju. Od 11. do 23. t. m. so se vršili v Celju mojstrski izpiti. K izpitu je bilo pripuščenih 33 kandidatov in sicer iz mesarske stroke 3, iz čevljarke 5, iz krojaške 3, iz šiviljske 8, iz kovaške 2, iz kleparske 2, iz mizarske 3, iz vozoličarske 1, iz lončarske 1, iz pekarske 3, iz strojnoključavničarske 1 in iz mehaniške 1. Od izpiti je odstopil 1 mizar, reprobirani so bili: 1 mesar, 2 čevljarja, 1 kovač, 2 mizarja, 1 lončar, 3 krojači in 1 strojni ključavničar. Mojstrski izpit so napravili naslednji kandidati: Josip Popič iz Slovenjgradca — Ruš in Franc Šoba iz Zdol pri Brežicah iz mesarske stroke; Matija Završek iz Št. Janža pod Prožinom, Jože Hrabušek z Zvodnega pri Teharju in Jože Zupančič iz čevljarke stroke; Ivan Znidar iz Gaberja iz vozoličarske stroke; Edvard Schöner iz Rajhenburga in Boris Maksimov iz Slovenjgradca iz kleparske stroke; Iv. Gabrič z Dobrne, Slavko Fekonja iz Kozjega in Ivan Ilijaš iz Petrovc iz pekarske stroke; Draga Randlova iz Št. Pavla pri Preboldu, Rozalija Kuckenbergova iz Št. Petra v Sav. dolini, Matilda Vidičeva iz Celja, Anica Mastnakova iz Plazovja pri Laškem, Antonija Žilnikova iz Orle vasi pri Braslovčah, Ivanka Megličeva z Dola pri Hrastniku, Ema Petakova iz Rogatca in Angela Kvedrova iz Vojnika iz šiviljske stroke; Emil Reiter iz Celja iz mehaniške in Martin Primožič iz kovaške stroke. Ker je bilo 8 kandidatov iz šiviljske stroke, so delale te tudi praktični del izpita v Obrtnem domu. Stroj je dala na razpolago tvrdka Singer brezplačno in s tem pokazala hvalevredno razumevanje obrtniških teženj.

c Frizerski saloni v Celju in okolici bodo na Silvestrovo v nedeljo 31. t. m. odprti ves dan do 19., na Novega leta 1. januarja pa bodo ves dan zaprti.

c Predavanje o bančni krizi. V četrtek 4. januarja ob 20. bo predaval v predavalnici drž. trgovske šole v Celju g. dr. Stane Lapajne iz Ljubljane o bančni krizi. Predavanje priredi Društvo absolventov drž. trgovskih šol v Celju pod okriljem Zveze kulturnih društev v Ljubljani. Ker je bankarstvo izredno važen problem sodobnega gospodarstva, je pričakovati, da se bo vsak, ki mu je na tem, da spozna njega temelje, udeležil predavanja.

c Podporno društvo za revne otroke v Gaberju je letos za božič obdarovalo 286 najrevnejših otrok iz občine Celja-okolice z obleko in peritom. Društvo se iskreno zahvaljuje vsem dobrotnikom, ki so pripomogli k tej obdaritvi.

c Udeleženci smučarskega tečaja Sokolske župe Celje želijo vsem bratom in sestram srečno in veselo novo leto in jih vabijo na svojo silvestrovo predstavo, ki bo na sveže zapadlem odru na polmetrski stari podlagi v višini 1600 m na postaji Smrekovcu. Za obilno jedačo in še obilnejše padanje je preskrbljeno. — Tone Grobelnik, župni smučarski poročevalec.

c Krajevni odbor Udruženja vojnih invalidov v Celju bo imel svoj redni občni zbor na praznik 6. januarja ob 9. dopoldne v mali dvorani Narodnega doma. Vsi člani so vabljeni, da se udeležijo občnega zbora. Za člane, ki so v preteklem letu prejeli od krajevnega odbora podpore, je udeležba obvezna.

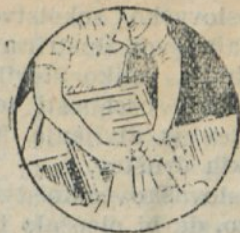
c Podružnica Sadjarskega in vrtnarskega društva v Celju bo imela svoj redni letni občni zbor v nedeljo 31. t. m. ob 9. dopoldne v občinski posvetovalnici na Bregu. Dnevni red je običajen. Na občnem zboru bo predaval g. Miloš Levstik o škropljenju sadnega drevja.

c Celjski šahovski klub bo imel 14. redni občni zbor v sredo 10. januarja ob 20. v klubovi sobi hotela »Evrope«.

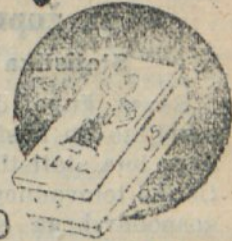
c Propagandne razglednice, ki jih je izdal Klub jugoslovenskih akademikov iz Trsta, Gorice in Istre v Ljubljani, delo umetnika slikarja prof. S. Šantla, se dobijo tudi v Celju. Razglednice imajo napise: Zasužnjena domovina, Slovo od Gorice, Beg od doma in Osveta. Doslej še nismo imeli tako lepih motivov iz naših zaslužjenih krajev. Razglednice so zelo primerne za novoletna voščila in sploh za dopisovanje. Segajte po njih! Dobijo se v knjigarni F. Leskovšek na Glavnem trgu, Mohorjevi knjigarni, trgovini Močnik na Glavnem trgu in trafikli Kovač v Aleksandrovi ulici.

c Zglasitev mladeničev, rojenih leta 1914., 1915. in 1916. zaradi vpisa v voj. evidenco. Mestno načelstvo v Celju razglašajo: Na podlagi čl. 10. in 45. zakona o ustrojstvu vojske in mornarice ter določil začasnega pravilnika za rekrutovanje mladeničev za stalni kader se pozivajo vsi v mestu Celju bivajoči mladeniči, rojeni v letih 1914., 1915. in 1916. ne glede na njih pristojnost, da se zaradi vpisa v voj. evidenco **takoj osebno** zglase pri voj. referentu mestnega načelstva (soba št. 2) med 9. in 12. dopoldne. Mladeniči morajo prinesiti s seboj sledeče dokumente: 1. Krstni list, 2. domovnico, 3. družinsko polo (stara družinska pola je veljavna le, če pristojni župni urad potrdi, da je ostalo stanje neizpremenjeno), 4. zadnje šolsko in učno izpričevalo, 5. vojaške izprave in uverenja starejših zadrugarjev, 6. potrdilo o svoječasnem voj. prijavi pri mestnem načelstvu v Celju. Odsotne in obolele mladeniče morajo po obstoječih zakonskih predpisih javiti njih starši, bratje, sestre, sorodniki, stanovanje- in delodajalci. Nevednost o razglasu ne opravičuje in se bo proti vsakomur, ki se ne bi odzval temu pozivu, najstrožje postopalo Rok za prijavo je do 15. I. 1934.

c Zdravniške preiskave vajencev. Vsem obrtniškim združenjem v območju celjskega okrožnega odbora je bila poslana naslednja okrožnica: Okrožni urad za zavarovanje delavcev v Ljubljani je z okrožnico št. 30 opr. št. 100/1 — 33 z dne 27. 11. 1933 odredil, da morajo starši odnosno zakoniti varuhi vajencev ob priliki zdravniške preiskave glede fizične sposobnosti za dotični obrt potrditi na spričevalu, da so bili obveščeni o uspehu preiskave. Vsled tega morajo priti vsi vajenci k taki zdravniški preiskavi vedno v spremstvu očeta ali zakonitega varuha, kateremu sporoči uradni zdravnik, ali je preiskani sposoben za dotično stroko, eventualno, za katero stroko bi bil sposoben. Pozivamo Vas, da v vsa-

Skupnost pranja:

ALBUS terpentinovo milo

kem primeru sprejema vajencev zahtevate, da je pri zdravniški preiskavi navzoč oče odnosno zakoniti varuh. Pri tej priliki obveščamo vsa združenja, da smo konstatirali, da ne ravnaajo pravilno pri sprejemanju vajencev, ker dopuščajo, da se spišejo in sklepajo učne pogodbe med mojstri in vajenci doma in potem spisane in podpisane vpošljejo združenju v overovljenje. Učne pogodbe so javnopravne listine in morajo biti napravljene tako, kakor to odreja zakon o obrtih v § 258., torej pri pristilni združbi, ki ji pripada službodajalec, če pa take združbe ni, pri občini, ki je pristojna po sedežu obrtne delavnice. Tudi v primerih, če je sedež delavnice izven območja prvostopnega občupravnega oblastva, v katerem se nahaja združba, se mora skleniti pogodba pri občini. Nepravilnosti pri sklepanju učnih pogodb morejo imeti dalekosežne posledice za mojstra.

c Opozorilo absolventom drž. trgovskih šol, ki nameravajo polagati dopolnilni izpit na drž. trgovskih akademijah. Po zakonu o srednjih trgovinskih šolah z dne 18. marca 1932. je absolventom drž. trgovskih šol z zaključnim izpitom dovoljeno polagati dopolnilni izpit na drž. trgovskih akademijah za vstop v 3. razred. Dopolnilni izpit je treba opraviti iz fizike, kemije, aritmetike in francoščine. Da pomore zadevnim interesentom k polaganju tega izpita, je odbor Društva absolventov drž. trgovskih šol v Celju otvoril tečaj francoskega jezika (pričel se je 20. t. m. ob 19. v predavalnici drž. trgovske šole, prihodnja ura v sredo 3. januarja ob 19., nadaljne prijave se še sprejemajo vsakokrat pred poukom) poleg že otvorenega tečaja nemške stenografije (iz katere se ne polaga dopolnilni izpit). Francoščina se bo poučevala po programu kakor na trgovskih akademijah in bo služila za nekako predpripravo k posebnemu pripravljalnemu tečaju, ki se bo otvoril za interese po končanem tečaju francoščine. Na tem pripravljalnem tečaju se bodo obravnavali tudi ostali predmeti, iz katerih je treba polagati ta izpit. Po opravljenem dopolnilnem izpitu lahko absolventi polagajo privatne izpite čez 3. in 4. letnik ter završni izpit. Vsa nadaljna navodila in pojasnila dobijo posamezniki pri pododboru Društva absolventov drž. trgovskih šol za dravsko banovino v Celju.

c Kronika nesreč in napadov. Ko je šla 54-letna žena tovarniškega vratarja Antonija Leskovškova iz Gaberja v božični noči v Celje k polnočnici, je padla na zamrzlem pločniku pred neko hišo na Kralja Petra cesti tako nesrečno, da si je zlomila levo roko. V soboto 23. t. m. popoldne je neznan voznik na cesti na Sp. Hudinji povozil 72-letno brezposelno perico. Voz je starki občutno poškodoval levo roko Na Štefanovo je 23-letni tovarniški delavec Franc Jakob iz Nove vasi pri Celju dražil v Petrovcih nekega psa s svojo harmoniko. Razdraženi pes se je zakadil v delavca in ga vgriznil v nos. Ko se je 29-letni dninar Franc Vrzdovnik iz Podgorja pri Vojniku vračal v božični noči od polnočnice, sta ga napadla dva fanta iz Višnjje vasi in ga z noži močno poškodovala po glavi. Na Dolnjem Breznu pri Humu ob Sotli je 23. t. m. dopoldne neki Mato Jutriša po nesreči obstrelil 26-letnega sina kočarice Avgušlina Jesiha s samokresom in ga zadel pod desno roko. V Št. Juriju ob Taboru se je neki pes zakadil v 30-letnega, v Cerklje pristojnega brezposelnega delavca Ivana Replja in ga vgriznil v desno

stegno. Pred dnevi se je 30-letni krojaški pomočnik Rudolf Povalej iz Št. Vida pri Grobelnem pri padcu občutno poškodoval na levi strani prsi. V četrtek 28. t. m. je padel 24-letni posestnikov sin Josip Robek od Sv. Petra pod Sv. gorami pred gostilno Smeš v Mestinju tako nesrečno, da si je zlomil desno nogo. Vsi poškodovanci se zdravijo v celjski bolnici.

c Pevsko društvo »Oljka« začne z rednimi vajami v torek 2. januarja.

c Klavirski vituoz g. Oton Vondrašek koncertira vsak četrtek, soboto in nedeljo zv. v restavraciji »Na-Na«.

c Žetev smrti. V Celju (Cankarjeva cesta 5) je umrl na Štefanovo 69-letni delavec in hišnik pri tvrdki Rakusch Ivan Iskrač, na Sp. Hudinji 57 pa je umrl 27. t. m. 70-letni prevžitar in bivši rudar Ivan Lebeničnik. V celjski bolnici so umrli: 24. t. m. 39-letni brezposelni rudar Franc Grebenšek iz Stare vasi pri Velenju, 28. t. m. 80-letni občinski revež in bivši slikar Franc Merlak iz Celja in 62-letni upokojeni cinkarjniški delavec Gregor Rednak z Zgor. Hudinje, 29. t. m. pa 35-letna žena tovarniškega delavca Amalija Slutejeva iz Šmartnega ob Paki. N. p. v m.!

c Škodljivci v mestnem gozdu. Pred božičem so neki ljudje posekali v mestnem gozdu v Liscach, v delu, kjer se vrši pogozdovanje, večje število smreči za božična drevesca in s tem oškodovali mestno občino za 1.025 Din. Policija je doslej izsledila dva storilca in ju prijavila državnemu tožilstvu.

c Otroške sani, vredne 120 Din, je neznan storilec ukradel v noči na 24. t. m. iz neke veže v Novi vasi pri Celju.

c Delavstvo industrijskega podjetja »Metka«, mehanične tkalnice d. z. o. z. v Celju, se najiskrenejše zahvaljuje lastniku podjetja gosp. H. Weinbergerju za božično darilo, ki ga je bil tudi letos deležen vsak delavec in vsaka delavka v podjetju.

c Dijaški kuhinji v Celju je poklonil knjigoveški mojster gosp. Karol Perc v Celju 100 Din namesto venca na grob g. Ivana Naraksa v Žalcu.

c Izgubljeno in najdeno. Dne 22. t. m. med 19. in 20. je bila na poti od kolodvora do Lisc izgubljena ročna torbica iz rižastega blaga, v kateri je bila železniška legitimacija na ime zasebnice Ide Žmaharjeve iz Bezovja pri Št. Juriju ob juž. žel., moštvenik in žepni robec. Dne 27. t. m. zvečer je bil na poti od »Skalne kleti« do mesta izgubljen 160 Din vreden zlat poročni prstan. Dne 22. t. m. je bil na trgu pred celjskim kolodvorom najden ženski plet, dne 26. t. m. pa je bila istotam najdena usnjata aktovka, v kateri so bile razne listine na ime Leopolda Useničnika iz Lok pri Trbovljah. Dne 28. t. m. ob 8. zjutraj je bil v Prešernevi ulici najden ženski dežnik.

c Pole za prijavo pridobnine se dobijo v trafikli Lipša v Vodnikovih ulici nasproti Ljudske posojilnice.

c Smučarji! Dospeli so vodilni norveški voski **Bratlie**, Oestbye in drugi. Kramar & Mislej, Celje.

c Smučarske hlače in kompletne obleke v modri in rjavi barvi ima v zalogi Kramar & Mislej, Celje.

c Nočno lekarniško službo ima od sobote 30. t. m. do vštete petka 5. januarja lekarna »Pri križu« na Kralja Petra cesti.

c Gasilna in reševalna četa v Celju. Gasilno službo ima od nedelje 31. t. m. do vštete sobote 6. januarja I. vod pod poveljstvom g. E. Berne, reševalno službo pa III. vod. Inspekcijsko službo ima v januarju načelnik g. I. Jelenc.

Sokolstvo

Iz župne uprave

Statistika za leto 1933.

Savez, župe, društva in čete sestavljajo ob nastopu novega poslovnega leta statistiko pripadnikov, statistiko telovadnega obiska in pregled gospodarskega stanja za preteklo upravno leto. Vse edinice prejmejo po tri izvide velikih statističnih izkazov. Ko jih vestno in točno izpolnijo, pridržijo en izvod za svoj arhiv, ostala izvoda pošljejo župi. Ta odpremi en izvod na Savez, enega pridržijo zase, da sestavi celotno župno statistiko. Navedeni letni izkazi so velike važnosti, saj predstavljajo najvernejšo sliko o stanju edinic in žup. Le na podlagi vestno in točno izpolnjenih izkazov je mogoče sestaviti Savezu bilanco delovanja edinic za vso državo. Letos so prejeli edinice potrebne tabele toliko pravočasno, da jim bo brez težkoč omogočeno, poslati jih do 10. januarja 1934. župi. V društvih, kjer so funkcionarji na mestu in so svoje posle med letom v redu vršili, ne bo delalo izpolnjevanje tabel nikakih preglavic. Matrukar, tajnik, blagajnik, gospodar in zlasti še statističar (ka) prednjaškega zbora prenesajo iz svojih knjig in zapisnikov na dan 31. decembra kratkoma številke v tabelo. Komu bi ne bilo kaj jasnega, si naj prečita navodila v »Sokolskem Glasniku« št. 3 z dne 13. januarja 1933. Tam je ves postopek točno in nazorno obrazložen.

Župna uprava pričakuje, da bo prejela izkaze v dveh izvodih brezhibno izpolnjene do 10. januarja 1934. Bratje in sestre v naši župi imajo sedaj že tolikšno administrativno izvežbanost, da bodo z lahkoto izvršili nalog bratskega Saveza in da se župi ne bo treba ukvarjati z zamudniki.

Največ dela je povzročala župi lani in prejšnja leta statistika telovadnega obiska. V mnogih primerih smo morali vrniti izkaze v izpopolnitev, kar je župne funkcionarje silno obremenjevalo. Izkušnej prejšnjih let naj bratje in sestre letos izkoristijo.

Pozornost posvetite tudi pravilni razvrstitvi članstva po poklicih.

Propaganda za nas v Čehoslovaški

Bratsko češkoslovaško sokolstvo že nekaj let izdaja svoj ilustrirani list »Jas«, ki prinaša veliko število slik raznih sokolskih osebnosti ter posnetke prireditev iz življenja in delovanja sokolskih društev.

Bratsko češkoslovaško sokolstvo deluje sedaj na to, da bi olepšalo in izpopolnilo vsebino tega lista s slikami iz življenja našega sokolstva v cilju, da bi se ledsebojne vezi obeh sokolstev, zlasti obeh narodov čim bolj učvrstile. V ta namen se je obrnilo na naš savez z vabilom k sodelovanju.

Priporočamo bratskim društvom in četam, da bi se poslužile te prilike in pošiljale preko župe slike sokolskih nastopov, prireditev, tekem, zletov, tečajev ter zaslužnih in priznanih sokolskih delavcev itd. Dobrodošle bi bile tudi slike krajev iz naših lepih predelov, saj je samo v naši župi toliko prirodnih krasot, katerih posnetki bi v češkoslovaški javnosti nedvomno vzbudili veliko pozornost. Na ta način bi v odlični meri delali propagando za tujski promet in turizem v naših krajih.

Slikam in fotografijam bi bilo sedveda treba priložiti kratek tekst. V poštev pridejo samo ostre slike, kopirane na gladkem papirju.

Vestnik celjske sokolske župe

bo v letu 1934. urejeval uredniški odbor, ki je že sestavljen. Nudil bo društvom (pa tudi šolam) obilo praktične snovi, predvsem tehnične, pa tudi idejne sokolske. Vsakemu vadi telju in vadi teljici članstva, naraščaja in dece bo nudil koristno oporo. Bratska društva naj vzbude zanimanje za list, da se javijo novi naročniki. Letno stane 10 števil listi samo 20 Din. Pridobite listu inserate (za celo stran 200 Din)! Prvi številki novega letnika bo priloženo kazalo vsebine letnika 1933. Prispevki in dopisi naj se pošiljajo na naslov: Celjska sokolska župa — Župni Vestnik v Celju. Omogočite z naročili listu obstoj in razmah v korist sokolskim težnjam in delu!

Smučarstvo

Župno načelnštvo poroča, da se vršijo v smislu razpisa saveznega načelnštva III. smučarske tekme SKJ v Bohinju 27. in 28. januarja 1934. Za člane so določene sledeče

tekme: tek na 18 km, v smučskih likih in skokih, za članice tek na 8 km in v smuku. Društva, ki bi imela bodisi za te ali za posamezne tekme ali pa za sestavljene tekme izvežbane člane in članice, naj to javijo župnemu načelnštvu najkasneje do 10. januarja 1934. Prijavljeni se bodo udeležili tekem kot župna ekipa.

Nadalje opozarja župno načelnštvo na spiske društvenih smučarjev Društva, ki jih še niso poslala, naj to čimprej storijo, da bo končno mogoče sestaviti celotni imenik. V spisek vpišite vse članstvo, naraščaj in deco, ki se smuča. Vsakega obvestite, da je organiziran v društvenem smučarskem odseku. Sokolski smučarji so v primeru poškodbe pri smučanju deležni podpore iz saveznega poškodbenega fonda, toda le pri skupnih oficijelnih izletih pod vodstvom svojih vodnikov in pri raznih smučarskih tekmah, ki jih prireja Sokol.

Smučarski odseki v celjski sokolski župi

Odkar se je uvedlo tudi pri Sokolu smučanje, se je ta lepa in koristna panoga pričela naglo uveljavljati tudi v naši župi. Ustanavljati so se pričeli smučarski odseki, ki danes delujejo že v številnih edinicah s prav zadovoljivim uspehom. Seveda je napredek posebno viden v krajih, ki odgovarjajo vsem potrebam belega sporta. Že pred dvema letoma prirejene prve župne smučarske tekme so bile po naših smučarjih tako številno zastopane, da je število tekmujočih že presegalo 100. Lani se tekme zaradi slabih snežnih prilik niso mogle vršiti. Letos so določene tekme članstva v Velenju, tekme naraščaja pa v Celju. Ločitev je bila potrebna, ker je silni porast sokolskih smučarjev to zahteval. Naraščajske tekme na daljavo bodo 6. januarja 1934. ob 14. v Celju. Nastopno mesto in cilj bosta naknadno določena glede na snežne prilike. Pri teh tekmah ne bo boja za rekorde, glavni namen je, da se omogoči našim smučarjem, ki niso nikaki rekorderji, udeležba na naših tekmah. Istotako pri našem članstvu. Kakor pri letnih sokolskih nastopih, bodo naše tekme nekaki zimski nastopi naših čet v dokaz, da tudi pozimi delamo in ne spimo. Zato bodo poleteli naši sokolski smučarji k našim tekmam, kjer bodo v bratski slogi merili svoje moči.

Kino

Kino Union. Na Silvestrovo v nedeljo 31. decembra bo kino zaprt. — Ponedeljek (Novo leto) 1., torek 2. in sredo 3. januarja: »Mata Hari«. Senzacionalen zvočni film iz življenja znane plesalke in špijonke Mate Hari. V glavnih ulogah slovita **Greta Garbo, Ramon Novarro, Lionel Barrymore, Lewis Stone** in **Karen Morley**. Režija: George Fitzmaurice. Predigri: zvočni tednik in kulturni film »V zemlji kraljice Sabe«. — Prihodnji spored: **Anny Ondra** v filmu »Vesela naslednica«.

Dopisi

Konjice

Silvestrovo bo obhajal naš Sokol v Narodnem domu 31. t. m. zvečer s pestrim programom. Vse, kar čuti nacionalno, naj pride ta večer v Narodni dom.

Sokolsko društvo v Konjicah je priredilo 21. t. m. zvečer v telovadnici Klabundovo komedijo v treh dejanjih »XYZ« v režiji gosp. Maksa Furjana. Gostovali so člani zveze mladih intelektualcev iz Maribora, ki so svoje uloge prav dobro rešili. Agilni in požrtvovalni mladini gre zahvala za lep užitek. Žalibog je bil obisk vsled slabega vremena in bližnjih božičnih praznikov nezadovoljiv.

Sokolski lutkovni oder je v režiji s. Marjane Režabkove uprizoril v decembru dvakrat »Gašperčka in čarobno svetiljko«. Igro je šteti tako po vsebini, kakor po izvedbi med najboljše predstave, kar smo jih doslej videli na našem lutkovnem odru.

Smučarski tečaj, ki se vrši te dni pri dravinjski podružnici SPD v Konjicah pod vodstvom gg. Vutolena in Tavčarja, je dobro obiskan po odraslih in mladini. Vreme je lepo, razpoloženje tečajnikov izvrstno.

Za ples vsled velikanskega zaključka prodajam **Crepp de Chine** v vseh modernih barvah po **Din 39** — Manufakturna in modna trgovina **Franč Dobovičnik, Celje**

Igralka: »Ali so me včeraj pri generalni vaji pogrešali?« — »Seveda!« — »Kaj pa je dejal režiser, ko me ni bilo?« — »Hvala Bogu!«

Skrivnostno oko

Kriminalen roman

Prevel B. Ribteršič

»Ali me opazuje? ... Ali ima oči zaprte?« se je izpraševal Lupin.

Nenavadno ga je motilo, da ni mogel videti oči svojega nasprotnika zaradi dveh ovir, naočnikov in črnega ščipalnika, kajti Daubrecq je imel, kakor mu je gospa Mergyjeva že povedala, holne oči. Kako naj ugane njegove misli in jih zasleduje, če ga ne vidi? Čez nekaj časa je Daubrecq spet vprašal:

»Torej je gospa Mergyjeva rešena? ... In k meni vas pošilja? ... Tega ne razumem prav ... Dame ne poznam tako dobro ...«

»Zdaj pride nerodni zapletek,« si je mislil Lupin. »Pa udarimo!«

In z naivnim glasom, ki je iz njega zvenela zadrega preprostega človeka, je rekel:

»Moj Bog, gospod poslanec, časih pridejo primeri, ko zdravnik težko izpolnjuje svojo nalogo ... kjer ne ve, kaj naj bi prav za prav storil ... Morda boste mislili, da moji nameni ... Skratka, ko sem začel zdraviti gospo Mergyjevo, se je še poskusila zastrupiti ... Da, steklenico strupa je nekje dobila. Strgal sem ji jo iz rok in pri tem sva se celo skoraj strela. Začelo se ji je blesti in v vročici je govorila med drugim: 'Daubrecq je bil. Moj sin ... Daubrecq mi ga je vzel ... Vrne naj mi ga, drugače ne bom mogla več živeti.' Tako nekako je rekla. Tedaj sem si mislil, da vas moram obvestiti ... Prišel sem k vam, da ...«

Daubrecq je precej dolgo premišljal, preden je odgovoril.

»Torej, gospod doktor, prišli ste, da bi me vprašali, ali vem, kje je otrok ... ki je, kakor sodim, izginil, kaj ne?«

»Da, gospod poslanec.«

»In če bi jaz kaj vedel, kje je, bi ga radi vrnili materi?«

»Da, iz srca rad.«

34

Spet dolg molk. Lupin si je rekel: »Ali je res nasedel na mojo pravljico? Ali je bila groznja s samomorom dovolj? Težko ... In vendar ... vendar ... zdi se mi, da se obotavlja.«

»Ali dovolite?« je dejal Daubrecq in potisnil k sebi telefonski aparat, ki je stal na pisalni mizi. »Nekaj važnega moram telefonirati.«

»Prosim, prosim, gospod poslanec.«

Daubrecq je poklical:

»Halo, gospodična ... zvežite me s številko 82.219.«

Ponovil je številko in negibno čakal.

Lupin se je smehljal:

»Polijska prefektura? Ali ne? Glavno tajništvo? ...«

»Da, gospod doktor ... Ali številko poznate?«

»Da, kot sodni zdravnik moram večkrat tja telefonirati ...«

Toda sam pri sebi se je Lupin izpraševal:

»Hudiča, kaj naj to pomeni? Glavni tajnik je Prasville ... Kako je to, da se obrača nanj?«

Daubrecq je vzel slušalko v drugo roko in govoril jasno in počasi.

»Ali je tam 82.219? ... Rad bi govoril z glavnim tajnikom gospodom Prasvillom ... Ali ga ni? ... Seveda mora biti, saj je ob tej uri zmeraj v pisarni ... Povejte mu, da ga kliče poslanec Daubrecq ... gospod Daubrecq, poslanec ... in da ima zanj nekaj nenavadno važnega ...«

»Ali morda motim? ...« je vprašal Lupin.

»Ne, niti najmanj, gospod doktor! ... To sporočilo je v zelo tesni zvezi z vašim obiskom.«

Potem je zopet govoril v slušalo:

»Halo ... gospod Prasville ... Ali si ti, stara bajta? Kaj ne, da si presenečen? Saj je že precej dolgo, kar sva zadnjič klepetala. Toda, če govorim odkrito, sva dostikrat mislila drug na drugega. Ali ne? Saj si me s svojimi pridnimi dečki večkrat obiskal na domu. Seveda, vselej, kadar me ni bilo doma. Toda ... halo ... kaj je? Da ne utegnem? Ne, danes ti mislim napraviti lepo uslugo. Saj mi boš zanjo hvaležen? Počakaj vendar, prismoj. Ne bo ti žal. Še celo ... proslavil se boš. Vzemij torej s seboj pol tucata svojih fantov in dva avta. Potem se z naj-

večjo hitrostjo pripelji k meni. Gre za boljšo določino ... Fant, pomisli, pri meni je Napoléon v dolgoprstnežev, Arsène Lupin.«

Lupin je skočil pokoncu. Pripravljen je bil vse, toda česa takega ni pričakoval. Toda v njen bilo nekaj, kar je bilo močnejše od vseh preseneč — hladnokrvnost in nepristransko priznanje sprotniku, če je bil boljši od njega. Zato je sam nasmeškom rekel:

»O, bravo, bravo!«

Daubrecq se mu je zahvalil s komaj vid priklonom in zamrmral:

»Saj še nisem vsega opravil ... še malo pite ... Saj boste?«

In nadaljeval je:

»Halo ... Prasville ... Kaj? ... Ne, ne, prijatelj, ni potegavščina ... Lupin je tu v moji sobi. Lu ki me prav tako nadleguje kakor marsikdo drug. Prav za prav sem tega vajen, toda vseeno sem se naveličal vsiljivcev. Prosim te, pomagaj mi, da se bom otresel. Pol tucata tvojih mož in tista dva me tako skrbno varujeta, pa bo več kakor dovolj. Razen tega se lahko pri tej priložnosti seznanim mojo kuharico, slavno Viktorijo, ki je bila nekdaj Lupinova dovilja. Še nekaj! Nekaj ljudi pa pošli Chateaubriandovo ulico na oglu Balzacove ceste. Tam stanuje naš narodni junak. Ali si me do razumel? In zdaj na delo! Pa hitro!«

Ko se je Daubrecq obrnil, je stal pred njim Lupin s stisnjenimi pestmi. Njegovo nenameravano obdobjanje se je med tem pogovorom izpreverglo. Poročanje je bilo prehud. Toda najprej je moral pregledati strašni napad besnosti, ki ga je silil, da ne vrgel na nasprotnika kakor besen bik.

Daubrecq je zakrutil, kakor bi se hotel smejati. Stopil je k njemu in vtaknil roke v žep. Potem veselo rekel:

»Kaj ne, vse je dobro? Položaj je razčiščen. Z vsaj veva, pri čem sva. In koliko časa bi bilo trpeti, da bi se vse tako lepo pojasnilo. Doktor Verne sodni zdravnik, bi bil potreboval dve uri, preden vse povedal. Gospod Lupin pa bo moral vse izraziti v tridesetih minutah, če ne bo hotel pri svoji pomagači vred v ječo.«

BJÖRNSTERNE BJÖRNSSON:

Oče

Najmogočnejši v občini je bil Thord Overaas. Nekega dne je prišel v pastorjevo sobo, velik in resen:

»Sina sem dobil. Krstil bi ga rad.«

»Kako naj mu bo ime?«

»Finn, po mojem očetju.«

»In botra?«

Povedal je dva izbranca v vasi.

»Se kaj?« je vprašal pastor in ga pogledal.

Kmet je malo postal in potem rekel:

»Rad bi, da bi ga posebej krstili.«

»Torej na delavnik?«

»Drugo soboto opoldne.«

»Se kaj?« je vprašal pastor.

»Nič.«

Kmet je obrnil čepico v roki, kakor bi hotel iti. Tedaj je pastor vstal. »Se nekaj!« mu je rekel, stopil k Thordu in mu pogledal v oči:

»Naj ti bo sin božji blagoslov.«

Čez šestnajst let je stal Thord spet v pastorjevi sobi.

»Dobro ti gre,« je dejal pastor, ki je opazil, da se ni prav nič izpremenil.

»Saj nimam skrbi,« je odvrnil Thord.

Pastor ni odgovoril. Šele čez nekaj časa ga je vprašal:

»Kaj imaš nocoj na srcu?«

»Zaradi sina, prihajam, ki pojde jutri k birmi.«

»Pameten deček je.«

»Preden plačam pastorju, bi rad vedel, kakšen prostor mu bo dal v cerkvi.«

»Prvi.«

»Tako, tako — da. Tu je deset tolarjev za pastorja.«

»Se kaj?« je vprašal pastor in pogledal Thorda.

»Nič.«

Thord je šel.

Spet je minilo osem let. Tedaj je nekega dne pred pastorjevo sobo zapotalo kakor bi se vse podiralo. Deset mož je stopilo vanjo. Spredej Thord.

Pastor ga je pogledal in spoznal:

»Danes imaš dosti družine.«

»Oklice bi naročil za svojega sina. Karen Storliden bo njegova, Gudmundova hči, ki je z nami.«

»Saj je to najbogatejše dekletje v vasi.«

»Pravijo,« je odvrnil kmet in si z roko pogladil lase pokoncu.

Pastor se je za nekaj časa zatopil v misli, toda rekel ni nič. Potem je zapisal imena v svoje knjige in možje so podpisali. Thord je položil tri tolarje na mizo.

»Samo eden je moj,« je dejal pastor.

»Vem, toda moj edini otrok je. Naj bo zaradi njega.«

Pastor je vzel denar.

NIKOLAJ SURANYI:

Žena, ki sem jo umoril

Profesor sem, v šestintridesetem letu, oženjen, oče dveh otrok, in o sebi lahko trdim, da sem boljši soprog kakor drugi.

Živim samo za družino in ji žrtvujem vse, znanje, delo, čas in tudi denar. Če se zdaj s tem hvalim, delam to samo zato, da ne bi bil v vaših očeh navaden zločinec.

Moja žena Katinka je dobro bitje, okroglo, svetlolaso, rožnatega obraza in pri tem zelo odločna. Ali naj rajši rečem prepirljiva? Egoistična, nezaupna, gospodujoča in zaradi svojih čednosti brezmejno ohola? Mogoče. To pa mora biti vsaka dobra žena.

Najino življenje je teklo vsak dan enako, kakor ura. Vsak ponedeljek zvečer sem sedel v kavarno in prelistaval tednike. In nekega takega ponedeljka sem umoril neko žensko.

Tisti večer je stopila velika, črnolasa, vitka dama v kavarno in krenila naglih korakov k moji mizi. S sabo je prinesla mraz, zakaj zima je bila in snežilo je v gostih, ledenih kosmih.

»Tretjič si že pri meni zaradi otroka, Thord.«

»Da — zdaj pa ne bom nikoli več,« je odvrnil Thord, zaprl listnico, pozdravil in šel. Drugi počasi za njim.

Stirinajst dni nato sta veslala oče in sin po mirnem morju v Storliden, da bi se pomenila zaradi ženitve.

»Klop nerodno stoji,« je rekel sin in vstal, da bi jo popravil. Tedaj pa je zdrsnila deska, ki je na njej stal. Zamahnil je z rokami in padel v vodo.

»Primi se vesla!« je vzkliknil oče, skočil pokoncu in mu ga pomolil. Ko pa se je sin nekajkrat iztegnil za njim, je otrpnil.

»Čakaj!« je zaklical oče in zavelal proti sinu. Tedaj se je mladi prepokopnil nazaj, še enkrat pogledal očeta in se potopil.

Thord ni hotel verjeti, da je to resnica. Spustil je vesli, ustavil čoln in strmel na kraj, kjer je sin utonil, kakor bi mislil, da se mora spet pokazati. Nekaj mehurčkov je prišlo iz globine, še nekaj, potem pa še en sam, velik, ki se je razpočil — in voda je bila spet mirna kakor v skledih.

Tri noči in tri dni so videli očeta, kako je veslal okoli tistega kraja, ne da bi mislil na jed in spanje. S kavljem je iskal svojega sina. Tretji dan zjutraj ga je dobil in odnesel čez gore na svoj dom.

Morda je minilo leto dni po tem dogodku. Tedaj je začel pastor nekega jesenskega večera, da hodi nekdo po veži in tiplje oprezno proti vratom. Pastor je odprl in v sobo je stopil velik mož, v dve gubi zvit, okleščen in belih las.

»Pozen si,« je dejal pastor in mirno obstal pred njim.

»Da, da, pozen sem,« je odvrnil Thord. Sédel je. Tudi pastor je sédel in počakal. Dolgo ni Thord izpregovoril.

Potem je dejal Thord: »Nekaj prinašam s seboj, kar sem siromakom namenil. Naj bo ustanova in ime mojega sina naj dobi.«

Vstal je, položil denar na mizo in spet sédel. Pastor je denar preštel.

»Dosti denarja je,« je rekel.

»Pol izkupička za moje posestvo. Danes sem ga prodal.«

Pastor se dolgo ni ganil. Potem je dejal z ganjenim glasom:

»Kaj misliš zdaj, Thord?«

»Nekaj boljšega.«

Dolgo sta sedela. Thord je gledal v tla, pastor je gledal njega. Potem je rekel tiho in počasi:

»Mislim, da ti je bil sin božji blagoslov.«

»Da, tako mislim tudi jaz,« je odvrnil Thord.

In dve debeli solzi sta mu zdrknili po licih.

NIKOLAJ SURANYI:

»Dober večer,« je dejala dama prijazno, mi pomolila roko, se nasmehnila in sedla k meni za mizo.

»Oprostite,« sem prestrašeno zajeceljal, »ne spominjam se, da bi vas poznal...«

Tedaj me je ustavila sredi besed: »Za božjo voljo vas prosim, delajte se, kakor da bi me poznali. Prosim, nikar ne kažite tako začudenega obraza, ker naju ljudje že opazujejo. Naj mislijo, da sva bila dogovorjena in da se zdaj opravičujem, ker sem prepozno prišla. Že pet ur bločim po ulicah. Prosim vas, naročite zame skodelico vročega čaja...«

Premagal sem strah. Dama je jela pripovedovati, da prihaja z dežele. Od doma je ušla zaradi neznosnih razmer. Zmeraj so se pripravili. Zdaj že nekaj dni brez uspeha išče službo v glavnem mestu. Izgubila je že vero, da bi kaj dobila. Za pošten zasluzek je danes težko. Ljudje so se ji že zastudili in zdaj je brez denarja, brez prijateljev, brez strehe, v tankem plašču in izrezanih čevljih, poletnih rokavicah. Drhti od samega

mraza, lačna je, obupana in samo še premišlja, za kakšen konec bi se odločila.

Dama je bila lepa, zato sem imel še več vzrokov, da ji nisem takoj zaupal. Vendar me je pri srcu pogrelo in sočutje me je obšlo, ki je čedalje bolj raslo. Spomnil sem se Katinke, ki morda nagiblje doma svoj resni, ljubki obrazek nad strgano otroško oblečko in urno šiva.

Zamislil sem se. Nekaj moram napraviti. Kar tako je ne morem in ne smem odgnati. Čutil sem, da govori resnico in da je vseeno, ali je zašla v to bedo po svoji krivdi ali po tuji.

V žepu sem imel bankovec za dvajset mark. Njej ga bom dal, da si poišče primerno prenočišče. Mislim sem ji dati tudi naslov dobredelnega društva, kjer naj se drugi dan oglasi. Mislim sem, da bom s tem zadostil svoji zvestobi, moškemu viteštvu, razumu, usmiljenju in časti, in vesel sem bil, da sem se tega spomnil.

To sem ji tudi takoj povedal in segel v notranji žep suknjiča. Zardela je in pomignila proti ljudem, ki so sedeli okoli naju. Začutil sem, da ima prav, in sem tudi zardel do ušes.

»No, prav,« sem dejal, »odidiva odtod. Na cesti urediva vse potrebno.«

V žepu sem imel nekaj drobiža, da sem plačal zapitek. Tako neroden sem postal, da so se mi morali vsi smejeti. Tudi ona. Natararju sem stopil na čevlje in s čelom sem se zaletel v vrtljiva vrata.

Pred kavarno sem vzel denarnico iz žepa in jel iskati dvajsetak.

Ni ga bilo.

Izprva me je popadla jeza. Potem sem se spomnil, da mi je Katinka vzela denar, preden sem šel z doma. V zadregi sem bil. Nisem si mogel pomagati, kar sramoval sem se. Za trenutek sem bil pošteno jezen na Katinko. Človek časih ne more vladati nad svojimi čuti.

Nekaj časa sva stala na pločniku.

Hladno je bilo in pravcata burja je vlekla. Dama je omahovala. Moral sem jo podpirati, da ni padla. Tedaj se mi je zazdelo, da čutim tik pod plaščem njeno kožo.

»Prelahko ste oblečeni,« sem v zadregi zajeceljal. Tedaj je zajokala:

»Razen plašča nimam ničesar na sebi.«

To me je še bolj zmedlo. Kaj naj z njo napravim? Še oblečena ni.

Spomnil sem se, da stanuje tam blizu moj prijatelj. Prosil sem neznanke, naj me spremi do njega in počaka, da ji prinesem nekaj denarja.

Prijatelja ni bilo doma. Osramočen sem se vrnil in sklenil storiti to, kar se upajo samo svetniki in ljudje s čisto vestjo. Prijel sem jo pod roko in stisnil k sebi.

»Kam me vlečete?« je vprašala.

»K sebi na dom,« sem zamrmral zmeden. Tudi mene je zeblo. Nehote sem njeno roko še bolj pritisnil k sebi.

»S seboj?« je razburjeno odvrnila. »Dobro, grem. Bolna sem in niti za samomor nimam poguma.«

Začudeno sem jo pogledal. Ali me je narobe razumela? Tedaj sva bila že pred hišo, kjer sem stanoval. Za trenutek sem premišljal, ali naj

BERT SLEEP:

Transakcija opolnoči

Skrbi so ga motile, da ni mogel zaspati; premetaval se je po postelji. »Da, da,« je stokal, »bolje bi bilo, če bi bil mrtev. Pojutrišnjem pride inkasant tvrdke Laynor & Co., trinajstega zapade moja menica pri Appelgreenu, tudi dr. Thorne mi je že za petami, da o drugih sploh ne govorim.«

Komaj slišen šum ob odprtem oknu ga je predramil iz žalostnih misli in obrnil njegovo pozornost drugam. Prisluhnil je in pogledal proti oknu.

Nekaj časa je bilo vse tiho.

Potem se je spet začelo.

Nekdo se je moral plaziti zunaj po ograji.

prosim vratarja, da jo vzame, pod streho. Ne! Kar groza me je obšla, ko sem pomislil, kaj vse utegnejo jutri govoriti ljudje po hiši. Ne. Ostal sem pri starem načrtu. Katinki odkrijem vse in ji rečem, naj mi vrne denar, ki mi ga je vzela. Potem poiščem v hotelu sobo za neznanke.

»Nekaj minut potrpite,« sem ji dejal. »Domov skočim in vam prinesem denar.«

Ženska je zastokala, prestrašeno kakor ranjena srna:

»Ne bo vas nazaj. Odkrižali bi se me radi.«

Oklenila se je moje roke.

»Prosim vas, ne zapustite me! Zmrznila bom, omotica me bo vrgla in mraz me bo vzel. Ali ne verjame, da da nisem oblečena? Ali ne verjame, da da nisem oblečena? Ali ne verjame, da da nisem oblečena? Poglejte!«

Samo za dva prsta je odpela plašč in videl sem, da ima pod njim samo tanko, čipkasto svileno srajco.

Stresio me je. Kar odneslo me je v peto nadstropje. Ko sem prišel na vrh, sem komaj še dihal. Tak ne morem stopiti pred Katinko. Moj zmeden obraz in sopihanje — oboje bi se ji utegnilo zdeti sumljivo.

Obstal sem in premišljal. Kako naj Katinki pojasnim to neverjetno, nerodno in neumno zadevo?

Odprl sem. Katinka mi je planila jokaje okoli vrata in komaj govorila. »Skoraj znorela sem,« je stokala. »Tako pozno... ob takem vremenu... ljubi... priznam ti... Da, neumna sem... prav imaš, strašno ljubosumna sem... sram me je...«

Jokala in smejala se je obenem. Ves omotičen sem stal zraven nje in podzavestno božal njene svetle lase. Človek mora znoreti! Kako naj zdaj govorim o črnolasi dami, ki čaka spodaj v samem tankem plašču, skoraj gola, na denar? Kaj naj ji rečem? Kako naj ji povem?

Kri mi je zalila obraz. Katinke ne smem onesrečiti. Kaj mi je bila tista ženska? Kdo mi jamči, da bom napravil nekaj dobrega, če žrtvujem zanjo Katinkin mir, zaupanje in vernost? Za koga?

Male odprtine v njenem plašču sem se spomnil. Zakaj mi jo je morala pokazati? Zakaj? Da bi omehčala moje srce? Hudič! Da razdraži mojo domišljijo! Koketno bitje, pokvarjenka! Oklepaj sem se te misli kakor utopljenec rešilne bilke.

In Katinki nisem ničesar povedal. Naj se zgodi karkoli. Kaj je sploh more zgoditi? Ženska bo nekaj časa čakala, potem se bo naveličala in šla v drugo kavarno, da si poišče novo žrtev.

Zunaj je vihar še zmeraj divjal. Stekla v oknih so ropotala in Katinka je molila.

Vso noč nisem mogel zatisniti očesa. Nisem mislil samo na njo, da je zavrženo bitje. Časih sem se tudi spomnil, kako lepa je bila s svojimi črnimi lasmi, žametnim obrazom in drhtečim telesom.

Drugo jutro je govorila vsa hiša, da so našli pri odpiranju hišnih vrat neko zmrzlo žensko. Prostoovoljni reševalci so jo odnesli v bolnišnico. Hitel sem tja in vprašal po njej. Umirala je.

Večerni listi so prinesli vest, da je popoldne ob dveh umrla.

Umoril sem jo.

Srečno in veselo novo leto

želijo naslednje tvrdke in obrati:

Ivan Ravnikar veletrgovina Celje	Redakcija in uprava »NOVE DOBE« Celje	ZVEZNA TISKARNA Celje	Alojz Drofenik specerlja Celje, Kralja Petra c.
Franjo Dolžan galanterijsko in stavbno kleparstvo, konces. vodovodni instalater Celje, Za kresijo	Martin Orehovc krznar in izdelovatelj raznih čepic Celje Gosposka ul.		F. S. Lukas tvornica raznih likerjev in žganja Celje
I. Knechtl krznarstvo Celje, Slomškov trg	Josip Žumer hotel »Zvezda« in mesarija Celje, Glavni trg	»Ruff« bonboniera Anton Hriberšek Celje, Prešernova ul. 1	Josip Gorenjak mesar, klobasičar, gostilna »Pri jelenu« Celje, Kralja Petra c.

spod pri postelji. »Nikar tako gledališko! Saj nisva v kinu. Razen tega sem jaz prej odkril vas, kakor vi mene.« Ne da bi se še dalje menil za vlomilca, se je jel oblačiti.

»Roke kvišku, vam pravim!« je ponovil vlomilec.

»Neumnost!« je odvrnil gospod. »Saj nisva v telovadnici. Nehajte s temi otročarijami. Luč bom napravil, da se ne boste spodtaknili na mojih čevljih.« Res je prižgal luč na nočni omarici. »Tako,« je mirno dejal in se rahlo priklonil vlomilcu. »Dovolite, moje ime je Georges Parker.«

»Gospod,« je zarenčal vlomilec, »če se mislite iz mene norčevati, vam bo žal!«

Gospod pa ni nič odgovoril. Le radovedno je gledal možaka, ki ga ni poznal. Nenadoma pa se je jel na ves glas smejati.

»Hudiča,« se je zadril vlomilec, »kaj pa je na meni smešnega?« Podzavestno se je hitro pogledal po obleki.

»O, ne, saj nisem tako mislil,« se je še zmeraj hahljal gospod, »toda če pomislim, da ste vi ravno mene izbrali za žrtev vloma, se moram smejati. Razen nekaj opominov, rubežni in kupčka zastavnih listkov ne boste dobili nič prijemljivega.«

»Hm,« se je začudil vlomilec in se ozrl okoli sebe. Pa je res vse skupaj precej borno.«

»Da, da,« je grenko pritrtil gospod. »Zdaj pa vtaknite pihalnik v žep, saj vam ne mislim storiti nič hudega. In vsaj sedite! Moj Bog, kako ste plašni in nerodni. Samo na mojo nogo pazite, da me ne pohodite. No, dobro. Torej, kakor sem rekel — če ima človek smolo, ima pač smolo. Lahko se postavi na glavo, pa ne bo nič pametnega padlo na tla. Jaz sem najlepši primer za človeka, ki se ga drži smola. Ni še leto

dni, kar sem bil bogat, danes pa sem siromak . . .«

»I, seveda,« je dejal vlomilec, »časi so taki. Toda z božjo pomočjo bo že bolje!«

»Ne, ne,« je zastokal gospod. »V vašem poklicu mogoče že. Pri meni pa ne. Če vas preganjajo z nešteti mi opomini, če si upniki kar kljuko podajajo, če vam dan za dnem groze in ne veste, kje boste jutri spali. In če ni nikjer rešilne bilke, ki bi se je mogli oprijeti . . .«

»Strašno, strašno,« je tiho zastokal vlomilec.

» . . . mi ostane le še to, da se obesim,« je končal gospod.

»Ne, še ne,« se je zgrozil vlomilec. »Tako ne bi smeli govoriti. Nad samim seboj grešite.«

»O,« je zajecjal gospod, »kaj mi še ostane drugega? Ali veste, kaj se pravi imeti samo ene hlače in samo eno srajco? Kaj se pravi živeti dan za dnem od fiziološke juhe in koščka kruha? . . .«

»Strašno, grozno,« je obupno potrdil vlomilec.

» . . . in — aii veste, kaj se pravi misliti, da jutri tudi fiziološke juhe in koščka kruha ne bo več? Kaj?«

»Če dovolite,« ga je miril vlomilec, »če vam je s tem kaj pomagano . . .« Privlekel je iz žepa zmečkan bankovec za deset dolarjev.

»O, saj ni treba,« se je branil gospod, toda bankovec je takoj pograbil.

»Zdaj moram pa počasi iti,« je dejal vlomilec.

»O, dragi, dobri . . .« je zajecjal gospod, »torej . . .«

»Torej, srečno,« je dejal vlomilec. Vstal je, utrl luč in se spet splazil k oknu.

»Samo še trenutek,« je poprosil gospod. »Še neko majhno prošnjo bi imel . . .«

»Ne bodite preveč pohlepni,« je dejal v zadregi vlomilec. »Več vam trenutno pri najboljši volji ne morem dati. Saj si lahko mislite, da tudi meni ne cveto rožice!«

»O, fuj, kako ste mogli kaj takega misliti!« je odvrnil gospod. »Toda, veste, takoj spodaj na desni so vrata. Lahko jih boste odprli. Vodijo v moje skladišče in . . .«

»No, in?«

» . . . in pri tej priložnosti bi vas

prosil, da bi morda tam mimogrede malo vlomili . . .«

»Kaj, kako?« se je zasmeljal vlomilec. »Saj je že davno prazno.«

»Prav zato. In če vas zdaj prosim, če se sklicujem na vaše prijateljstvo . . .«

G.:

Skopuh

(Skoro nemogoča zadeva)

Štefan Krakar, postaren uradnik, je bil samec. Občutno dosti let je imel na hrbtu in po glavi je bil že tako oglodan, da mu je krilo lobanjo le še malo las; a na ženitev še vendar ni mislil. Kdo ve, se je li sploh kedaj resno bavil s takimi mislimi? Nakane gotovo ni imel nikoli prave za tako reč. Zato se ni odločil. Krakar Štefan, stari fant, je bil hud skopuh. Kako bi mogel ženi privoščiti streho in skorjo kruha, pa odejo in obleko, ko je še sebe vzgajal v strogi odpovedi in zatajevanju vseh potreb, ki jih priznava vsak civiliziran in med svetom živeč človek.

Ni, da bi rekel, da je imel Krakar slabo službo, da bi moral tako krčevito držati vsako paro. O, koliko jih je, ki so še na slabšem, pa vendar žive nekako človeški, in si ne dajo jemati pravic do nekega blagožitja! On, Štefan Krakar, pa ne.

Že kot začetnik, ko je bil na prvem koncu svoje karijere, je kazal, kako pot namerava hoditi. Ko mu je bilo treba svinčnika, je šel v pisarno v zadnjo sobo, in je oprezno počakal trenutka, ko ni bilo nikogar tam. Pa je potem previdno vzel z mize izmed raznega pribora najslabši ostanek svinčnika, oguljen obrezek ali oglodan ogrizek, ki mu je potem služil do zadnjega konca. Pero je včasih kako zasačil v košari med zavrženim papirjem in smetmi, a ostrgano radirko si je tiho izposodil kje na mizi pri tovarišu, ter si jo je tako obrezal, da je ni bilo več prepoznati. Bila je njegova.

Tako je Krakar delal in tako deloval. Tovarišem sicer ni bil ljub in drag, a napredoval je vendar in — bogatel. Kajti tudi inače, izven službe, je bil ves Krakar. Stanoval je tako, da ni bilo za njegov stan, hranil se je nedostatno in neprimerno,

»Če vam morem s tem koristiti — zakaj ne?« Vlomilec je skočil skozi okno. »Vendar pa še zdaj ne razumem, zakaj bi bilo to dobro . . .«

»No, da,« je povedal gospod. »Skladišče je namreč zavarovano proti vlamu.«

oblačil pa se je, da se je vse zgledovalo. Rahli nasveti tovarišev in resni opomini predstojnikov niso zalegli. Sicer pa, kaj koga briga, kako živi drug; samo da dela. In za delo je bil Krakar, za delo.

Možu se je ob skromni plači in v splošno neugodnih razmerah blagostanje utrjevalo, in znanci so šepetali, da »on ima!« Vloga v hranilnici je naraščala, in mož je baje že naravnost bogatel. Kajti glavnic kotič obrestni, in k obrestim se družijo nove. To gre kakor muhe poleti: rod za rodom, na tisoče in v milijon.

Štefan Krakar je pa tudi znal denar obračati. Bril se je redno vsako soboto z britvo, ki je je bil samo še hrbet, ostrigel ga je pa za božič, veliko noč in za binkošti pri mojstru. Deráču najmlajši učenec, ki so ga že včasih nahujkali na kakega primernega gosta. Umival se je s sodastim nečistim milom, da mu je jedlo kožo in mu vleklo obraz v gube. Čevljev si ni čistil, a pete si je dajal popravljati, ko je že hodil z ozadjem čevlja po tlaku. Trakovji v čevljih so bili vrsta vozlov; menjal jih je, ko so bili že toliko potrgani in zvozlani, da pri zavezovanju niso več obsegli noge. To so bili hudi izdatki. Prišli so redno nepričakovano. Ker Krakar ni bil nikjer včlanjen, ga je hudo bolelo, da je moral biti pri stanovskem društvu. Ampak izmuniti se ni mogel. Zato pa je za kompenzacijo bil brez časnika in knjig. Ker pa je včasih dnevnik za človeka dobra legitimacija in se naročnina za list v življenju — kdor si ga zna previdno urediti — često dobro plača, je jemal list stranke, ki je baš vedrila in oblačila, za majhen denar v podnajem. To bi se mu pa bilo nekoč ljuto osvetilo. Kajti po noči se je bilo vse izpremenilo, a on je imel v jutro še list včerajšnjih mogočni-

Radio-aparati
Radio-abonma
Gramofoni
Sporne potreščine
Strokovni nasveti
Popravila
Polnjenje akumulatorjev
Previjanje transformatorjev
Najnovejše plošče

RADIOVAL d. z o. z.
Celje, Prešernova 24

kov v roki! Bilo je treba napornega dokazovanja, da se mu ni nič zgodilo. Posrečilo se je pa ugotoviti, da Krakar ni človek, ki bi komurkoli delal težave s svojo trmo ali kakimi predsodki. Tega vsega sploh ni poznal. On se je znal prilagoditi. Tako je čisto dobro izhajal in rasla sta mu čast in ugled. Bil je že na tem, da bi bil moral po letih službe postati predstojnik, načelnik ali šef. Ampak zato mora že biti tudi drugače primeren človek; služba ni kar tako. Moraš biti tu, treba je iti tja; včasih se moraš postaviti, često je treba reprezentirati. Za kaj takega pa Štefan ni bil. Pogledali so ga, potisnili v stran, in prešli so ga. To ga je hudo bolelo. Če ne čast, pa vsaj večji zaslužek; škoda ga je. Krakar se je ves zaprl in je za svoj neuspeh obdolžil druge, ki ne marajo tistih, ki niso baš — frakarji. Zašel je skupuh med čudake. Hudo je bilo z njim, hudo...

Pa zakaj se je mož tako gnal za denarjem, čemu je tako grabil, in kako da si ni ničesar privoščil? Saj je vendar že imel toliko let, da mu je gotova taka pokojnina, da ne bi stradal; ko je tako skromen, pa brez potreb in zahtev. In na svetu ni imel žive duše: ne matere, ne očeta več; pa tudi ne brata ali sestre. Res, neki mlad nečak, ki je pa že tudi sam stopil v življenje, je bil tu. Ampak tak-le sorodnik vendar ni zato tu, da bi drug zlahtnik moral zanj delati in sebi pritrgovati, da bi pustil njemu kup zlata! Nič; Krakar je živel po svoje in je štedil, da je bil lačen in umazan. Kakor je štedljivost lepa, tako je njena bolna sestra, skopost, slaba lastnost. Ta bolelna reva peša, da se še sama sebi smili. Vse dalje hujša je. Čim starejša, tem strašnejša. Skrbi in straha, da bi vse izgubila, jo reši samo smrt.

Štefan Krakar je bolešno iskal načina, kako bi za vzdrževanje svoje-ga življenja še manj izdal. Nikjer ni bilo ničesar več, česar bi se še dalo odreči; nikake razvade ni imel; da bi se je moral odvaditi. Tako je začel hirati, živci so ga zapuščali, po-

jemal je. Kaj bo, če bi ga pred časom upokojili? Groza! Dohodki bi bili za toliko in toliko manjši. Strahota! Ko je tako najhujše trpel, se mu je na šiji, baš tam, kjer se na srajco pripinja ovratnik, začel delati mozolj. Ta nebodigatreba ga je hudo bolel, ali dozoreti ni hotel. Kdo ve, kako je nastal? Morda od močnih robov večno na novo zašite srajce, ali morda zavoljo pretesnega ovratnika? Vse eno. Zadeva je uspevala in nekoč je prišlo jutro z odrešenjem. Ko se je Krakar vzbudil, je začutil, da ima na tilniku dobro razvito in še mnogo obetajočo bradavico. Nežno jo je po-božal in pretipal; bila je kolavdirana. Mož je imel z njo posebne name-ne. Takoj tisto jutro je izluščil iz srajce gumb in je spravil skozi luk-njo bradavico, na njo pa je pripel ovratnik. To je bila zadnja možnost za pospešitev obogatitve. Ves vesel je šel v pisarno in je tam s služite-ljem zamenjal gumb za pisemsko znamko.

Ali vsaki zgodbi pride konec. Kra-kar se je dopoldne izbornu počutil; popoldne pa mu je začel tilnik ote-kati. Dan nato ga ni bilo na delo. Ležal je. Vročica in mraz; zastrup-ljenje krvi. Umrl je.

Njegov milijon je dobil kot edini dedič tisti nečak. Lahkomiselni in razuzdani fant ga je hitro zabil s pi-janci, kvartopirci in malopridnicami.

O, Štefan Krakar, ti je kaj žal za njim? Za milijonom in za zavoženim življenjem?

Sport

t Smučarski tečaj na Mozirski planini priredi Savinjska podružnica SPD v Celju od 1. do 7. januarja. Prenosišče in dobra oskrba v Mozirski koči. Prijave sprejema ustno ali pismeno pisarna SPD v Celju, prav tako se vsakdo lahko prijavi tudi med tečajem v Mozirski koči. Tečaj je brezplačen. Skupen odhod udeležencev iz Celja bo 1. januarja ob 7.45 zjutraj z vlakom do Smartnega ob Paki.

Komorni pevec: »No, kako je moj koncert obiskan?« — »Doslej lahko še vsakemu obiskovalcu vrnete obisk.«

Profesor zgodovine predava: »In tako je, ko so Karolingi izumrli, vi-sela usoda Nemčije na enem lasu — ta las je bil Karl Plešasti.«

SREČNO NOVO LETO

želi vsem svojim strankam najpristrčneje

TIVAR OBLEKE

Vinko Rukovec, obl. konces. mestni tesarski mojster na Lavi

pri Celju izvršuje vsakovrstna tesarska dela, moderne stavbe, ostrejša za hiše, vile, tovarne in cerkve, strope in razna tla, paviljone, verande, stopnice, ledenice in ograje. — Gradnja mostov, mlinov in jezov.

Parna žaga in lesna trgovina, Lava pri Celju. Čekovni račun Stev. 14.737

Iščemo

prostoren

lokal

z modernim portalom in velikimi izložbenimi okni. Začetek PREŠERNOVE ulice. Ponudbe s fotografijo pod števil. 36.235 na anončno ekspedicijo **Publicitas d. d.**, Zagreb, Ilica 9.

Dne 1. januarja 1934 na Novo leto

slavnostna

otvoritev restavracije Narodni dom v Celju

s priljubljeno poizkusno godbo brez plesa — Izborna kuhinja — Novost: od srede do nedelje redno čevapčiči in ražnjiči — Riževe klobase in krvavice — Toči se domača kapljica — Prispel je pristen dolenski CVIČEK itd.

Priporoča se za obisk

Marija Lapornik
restavraterka
Celje, Narodni dom

SMUČARJI!
VSE POTREBŠČINE ZA VAŠ SPORT DOBITE PRI **KRAMAR & MIŠLEJ-CELJE**

Koledarje, rednike, brzoveze
trgovske in prepisne knjige
v veliki izbiri po nizkih cenah

priporoča

Karl Goričar vdv. Celje

knjigarna in veletrgovina s papirjem

PUPILARNO VAREN ZAVOD

HRANILNICA DRAVSKE BANOVINE

CELJE • prej Južnoštajerska hranilnica

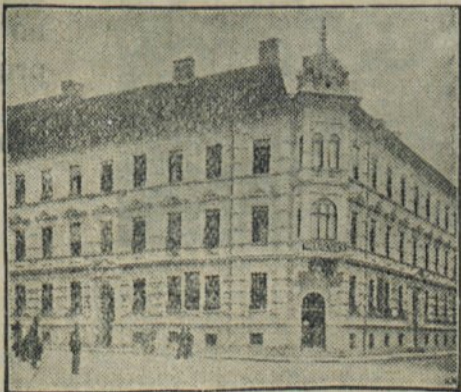
Sprejema hranilne vloge na knjižice in tekoči račun. Izvršuje vse denarno stroko spadajoče posle najkulantneje

Vloge po 1. aprilu 1932 se izplačajo vsakemu vlagatelju takoj

Za vloge jamči

Dravska banovina

z vsem svojim premoženjem in vso davčno močjo

Potrli v globoki žalosti naznanjamo tužno vest, da je naš srčno ljubljeni in dobri soprog, oče, stari oče, brat, tast in svak, gospod

Ivan Naraks st.

sodavičar

dne 29. decembra ob 1. zjutraj v 60. letu, previden s tolažili sv. vere, mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb blagopokojnega bo v nedeljo 31. decembra ob 3. pop. iz hiše žalosti v Žalcu na pokopališče Sv. Kancijana.

ŽALEC, 29. decembra 1933.

Žalujoči ostali.

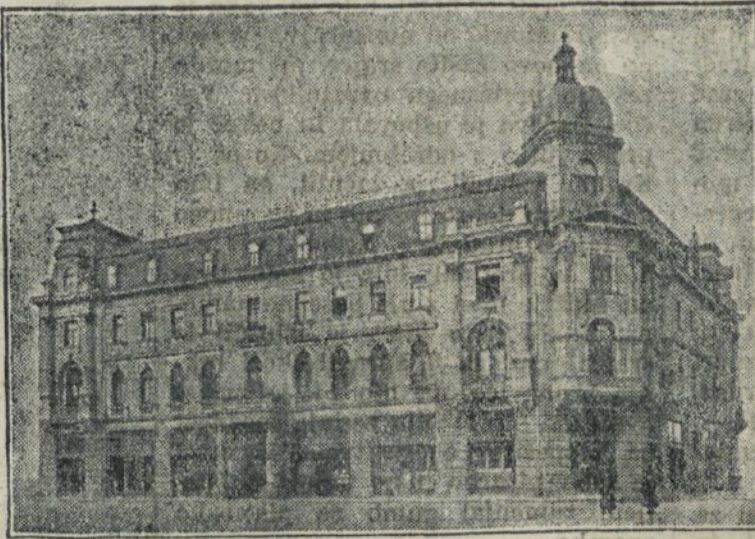
Celjska posojilnica d. d. v Celju

V LASTNI HIŠI NARODNI DOM

Glavnica in rezerve nad
Din 14.000.000—

**Kupuje in pro-
daja devize in
valute**

**Izdaja uverenje za
izvoz blaga**

Sprejema hranilne
vloge na knjižice in
tekoči račun ter nudi
za nje popolno var-
nost in ugodno
obrestovanje

**Podružnici:
Maribor, Šoštani**

Zapuščeni zobje

Po kratki
uporabi

Po stalni
uporabi

ZATO VEDNO SAMO

DIANA

PASTA ZA ZOBE

Dve lepi prazni sobi

v I. nadstr. na ulico s pritliklinami in
eletr. razsvetljavo se odda tako. Vpraša
se pri Konradu Gorenjaku, Celje,
Gosposka ulica 28.

Boljši lokal

v centru mesta se odda tako. Naslov
v upravi lista.

Vljudno sporočamo, da smo otvorili
z današnjim dnem

trgovino z mešanim blagom

ter se cenj. občinstvu najtopeje pri-
poročamo.

„P R O M E T“

Celje, Gosposka ul. 26

Oblastno koncesijonirano gradbeno podjetje

Josip Stojan

mestni zidarski mojster

Celje, Za kresijo 16

Izvršuje v mestu in na deželi točno, hitro in
po nizkih cenah vsakovrstne družinske hiše,
vile, kakor tudi šole, hotelska, gospodarska
in razna druga velika poslopja. Izdeluje na-
črte in proračune za prevzeta dela.

Stanovanje

s 4 sobami, centralno kurjavo, kopalnico in
vsemi pritliklinami, topla in mrzla voda, se
odda. Vpraša se Razlagova ul. 8a, II. nadstr

Spalnica

popolnoma nova, trd les (ogrski
javor) obstoječa iz 13 kosov, se proda.
Naslov v upravi.

Oglašujte!

LEO INKRET INSTALACIJSKO PODJETJE CELJE, DEČKOV TRG 2

popravila — Vestna izvršba — Točna postrežba — Zmerne cene — Zahtevajte ponudbe

Prevzema vsa instalacijska dela, vodovode
hišne instalacije, vsakovrstne črpalne na-
prave, sanitarne naprave (umivalnice,
kopalnice, klosetne naprave) itd., toplot-
vodne naprave, etažne in centralne kurjave
za hiše, vile, hotele, šole, bolnice i. t. d.,
kakor tudi vsa v to stroko spadajoča.

R A Z G L A S

V konkurzni zadevi **dr. Godniča** se bo vršila dne 10. I. 1934 ob 10. uri

razprodaja

pisarniške opreme, pisalnega stroja in raznih juridičnih, znanstvenih in leposlovnih
knjig iz proste roke na licu mesta na **Vranskem**, v hiši poleg sodišča.
Kupnino je položiti takoj v roke podpisanega konkurznega upravnika.

Dr. Laznik Karol
konkurzni upravnik Celje

Franjo Dolžan

Celje
Za kresijo
Telefon 245

kleparstvo, vodovodne instalacije, strelovodne naprave

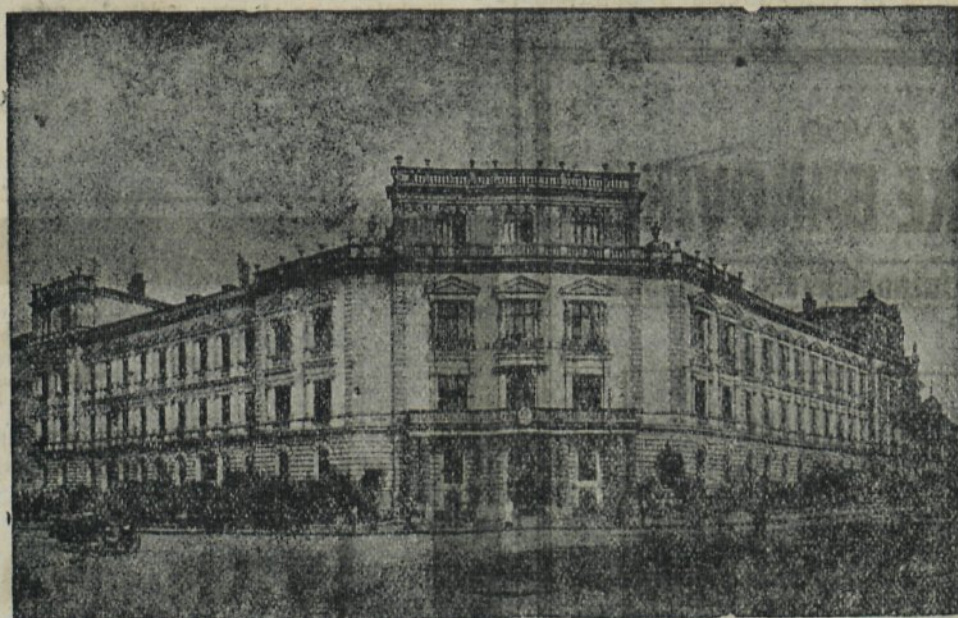
Prevzema vse v zgoraj navedene stroke spadajoča dela in popravila — Cene zmerne — Postrežba točna in solidna

Ustanovljena leta 1864.
Pod stalnim državnim nadzorom

Celjska mestna hranilnica

v CELJU, KREKOV TRG (v lastni palači pri kolodvoru)

Za hranilne vloge
jamči poleg pre-
moženja hranilnice
še mesto Celje
z vsem premože-
njem in vso davčno
močjo

Novim hranilnim
vlogam je takojšnja
izplačljivost v go-
tovini s posebno
uredbo brezpogoj-
no in v vsakem
primeru zajamčena